

Neke od vrline imama Mudžteba i odsjaja njegove ličnosti

<"xml encoding="UTF-8?">

Neke od vrline imama Mudžteba i odsjaja njegove ličnosti

Njegov ibadet

Prenosi Mufaddal od imama Džafera ibn Muhammeda es-Sadika, a.s., od njegovog oca, a on od njegovog djeda: „Doista se Hasan ibn Ali ibn ebi Talib među ljudima u svoje vrijeme najviše posvećivao ibadetu, bio je najsuzdržljiviji i najvrjedniji. Kada bi išao na hadždž, išao bi pješice, i to najčešće bos. Kada bi se spomenula smrt, zaplakao bi. Kada bi se spomenuo kabur, zaplakao bi. Kada bi se spomenulo proživljenje, zaplakao bi i kada bi se spomenuo prolazak na Sirat ćupriji, zaplakao bi. Kada bi se spomenuo izlazak pred Bogom, jecao bi jecanjem od kojeg bi se onesvijestio. Kada bi stao na namaz, drhtali bi njegovi grudni mišići pred Gospodarom Svevišnjim. Kada bi se spomenuli Džennet i vatra, uzrujao bi se poput čovjeka kojeg je ugrizao škorpion. Molio bi Allaha za Džennet i tražio utočište u njemu od vatre. Nije pručio iz Božije Knjige poziv (O, vi koji vjerujete), a da nije govorio: *„Odazivam ti se, Bože moj, odazivam.“* Nije se viđao ni u jednom stanju, a da nije spominjao Allaha. Bio je najiskreniji u jeziku i najrječitiji u govoru...” (1)

Kada bi uzimao abdest drhtali bi mu udovi i lice prebljedilo. Pitali su ga za razlog, pa je
:odgovorio

حَقٌّ عَلَى كُلِّ مَنْ وَقَفَ بَيْنَ يَدَيِ رَبِّ الْعَرْشِ أَنْ يَصْفَرَ لَوْنُهُ وَتَرْتَعِدَ مَفَاصِلُهُ.

*Svakom ko stane pred Gospodara Arša dostoji da mu prebljedi lice i da zadrhte njegovi,
udovi.“*

:Kada bi stigao do ulaza u džamiju, podigao bi glavu govoreći

إِلٰهِي ضَيْفُكَ بِبَابِكَ يَا مُحْسِنٌ قَدْ أَتَاكَ الْمُسِيءُ فَتَجَاوَزْ عَن قَبِيحٍ مَا عِنْدِي بِجَمِيلٍ مَا عِنْدَكَ يَا كَرِيمٌ.

*Tvoj gost je na vratima. O, Dobročinitelju, došao ti je zločinac! Pa pređi preko onog ružnog kod,
mene lijepim što je kod Tebe, o, Plemeniti!”(2)*

Kada bi završio sabah namaz, ne bi pričao sve dok ne izađe sunce i ako bi ga neko podigao s mjesta. (3)

Preneseno je od imama Muhammeda ibn Alija el-Bakira da je rekao: „Imam Hasan, a.s., je rekao

إِنِّي لَأَسْتَحْيِي مَنْ رَبِّي أَنْ أَلْقَاهُ وَلَمْ أَمْشِ إِلَى بَيْتِهِ فَمَشَى عَشْرِينَ مَرَّةً مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى رِجْلَيْهِ.

Zaista se stidim svog Gospodara da Ga susretnem, a nisam pješice išao do Njegove kuće.‘ pa, je dvadeset puta pješačio iz Medine do Mekke.“ (4)

Prenosi se od Alija ibn Džuz'ana da je rekao: „Zaista je Hasan ibn Ali dva puta dodijelio i tri puta podijelio s Allahom sav svoj imetak. Čak bi davao jednu sandalu, a zadržao drugu, i davao bi od jednog para jednu cipelu i zadržavao drugu.“ (5)

Prenesene su od imama Mudžteba različite dove koje sadrže skup učenja i obreda i učtivosti slavljenja Allaha Svevišnjeg, skrušenosti i poniznosti pred Njim. Ukazat ćemo samo na jedan :primjer tih dova

اللَّهُمَّ إِنَّكَ الْخَلْفُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ لَيْسَ فِي خَلْقِكَ خَلْفٌ مِنْكَ إِلَهِي مَنْ أَحْسَنَ فَبَرَحْمَتِكَ وَ مَنْ أَسَاءَ فَبِخَطِيئَتِهِ فَلَا الَّذِي أَحْسَنَ اسْتَغْنَى عَنْ رِفْدِكَ وَ مَعُونَتِكَ وَ لَا الَّذِي أَسَاءَ اسْتَبَدَلَ بِكَ وَ خَرَجَ مِنْ قُدْرَتِكَ إِلَهِي بِكَ عَرَفْتُكَ وَ بِكَ اهْتَدَيْتُ إِلَى أَمْرِكَ وَ لَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ فَيَا مَنْ هُوَ هَكَذَا وَ لَا هَكَذَا غَيْرُهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي الْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَ السَّعَةَ فِي رِزْقِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ وَ خَيْرَ عَمَلِي خَوَاتِمَهُ وَ خَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْقَاكَ إِلَهِي أَطْعَمْتُكَ وَ لَكَ الْمَنْ عَلَيَّ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ الْإِيمَانُ بِكَ وَ التَّصَدِيقُ بِرَسُولِكَ وَ لَمْ أَغْصِكَ فِي أَبْغَضِ الْأَشْيَاءِ الشُّرْكَ بِكَ وَ التَّكْذِيبُ بِرَسُولِكَ فَاعْفُ رُبِّي مَا بَيْنَهُمَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

Bože moj, doista si Ti nasljednik svih Svojih stvorenja, a među Tvojim stvorenjima nema, nasljednika poput Tebe. Bože moj, onaj koji čini dobro, pa to je od Tvoje milosti, a onaj ko čini loše, to je zbog njegove greške, pa niti je onaj koji čini dobro nezavisan od Tvoje podrške i pomoći, niti je onaj koji čini loše zamijenio Tebe i izašao iz okvira Tvoje moći. Bože moj, s Tobom sam Te spoznao, s Tobom sam se uputio ka Tvojim zapovijedi, i da Tebe nije, ne bih znao šta si Ti. Pa, o, Ti koji si takav kakav niko drugi nije, blagoslovi Muhammeda i porodicu njegovu, opskrbi me iskrenošću u mom djelu i obiljem u mojoj nafaki. Bože moj, učini najboljim moja posljednja djela i učini moja nabolja djela njihovim završetkom. Učini najboljim od mojih dana dan kada Tebe susretnem. Bože moj, ja sam Ti se pokoravao, a Ti od mene imaš pravo zahvalnosti u najdražim stvarima Tebi – vjerovanju u Tebe i potvrđivanju poslanstva Tvog Poslanika – i nisam Ti se protivio u najmržim stvarima Tebi – pridruživanju Tebi druga i poricanju poziva Tvog Poslanika – pa oprosti mi ono što je između tog dvoga, o, Najmilostiviji od Milostivih.“ (6)

Prenosi se od Ibn Kesira da je rekao: „*Imam Hasan bi svaku noć proučio suru Kehf u postelji prije nego što legne. Sura je bila napisana na jednoj ploči i bila je uz njega u svakoj od kuća njegovih supruge.*“ (7)

Imam Hasan, a.s., se hranio čistoćom znanja, srži vjerovanja i zbiljom vjere, a njeni primjeri su se urezali u dubinu njegove duše i njegove biti, stoga je bio najčvršćeg vjerovanja i najviše .iskrenosti i pokornosti Allahu

-
- Amali-s-Seduk, str. 150; Biharul-Envar, sv. 43, str. 331. .1
 2. El-Menakib, sv. 3, str. 180; Biharul-Envar, sv. 43, str. 339.
 3. Biharul-Envar, sv. 43, str. 339; El-Menakib, sv. 1, str. 44.
 4. El-Menakib, sv. 3, str. 180; Biharul-Envar, sv. 43, str. 339.
 5. Ibid.
 6. Muhadžu-d-deavat, 144.
 - .7. Vidi: El-Bidajetu ve-n-nihaje, sv. 8, str. 42